

[Justitsministeren]

te, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Den foreslåede generelle norm for behandling af dyr tager således udgangspunkt i dyrenes velfærd, hvorfor det hidtil anvendte udtryk »unødig lidelse« er udeladt og erstattet af et krav om, at dyr skal beskyttes bedst muligt.

Efter forslaget skal enhver, der holder dyr, sørge for, at de behandles omsorgsfuldt under hensyntagen til deres fysiologiske og adfærdsmæssige behov.

De øvrige bestemmelser om behandling af dyr, der foreslås fastsat i loven samt i de tilknyttede administrative forskrifter, skal således alleses i lyset af ovennævnte generelle norm for behandlingen af dyr.

For at forbedre mulighederne for at varetage de dyreværnsmæssige hensyn, som ønskes tilgodeset ved lovforslaget, er lovforslaget udarbejdet som en rammelov, der løbende kan tilpasse sig udviklingen inden for dyrevelfærd. Et egnet redskab til at fremtidssikre loven opnås gennem afgrænsede bemyndigelsesbestemmelser, og forslaget indeholder derfor en række bemyndigelser for justitsministeren til administrativt at fastsætte nærmere regler til beskyttelse af dyrene, f.eks. regler om dyrs opholdsrum, pasning af dyr, forbud mod hold af visse dyrearter og om operative indgreb.

Med henblik på udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelserne om fastsættelse af regler om landbrugsdyrs opholdsarealer og opholdsrum m.v. vil Justitsministeriet indtage en positiv holdning til forslag om fastsættelse af internationale bestemmelser, der efter praktiske og videnskabelige erfaringer kan forbedre disse dyrs velfærd. Justitsministeriet vil være positiv over for forslag, der sigter mod indførelse af produktionssystemer, hvor permanent fiksering af dyr undgås, forudsat at disse systemer medfører dyrevelfærdsmæssige fordele, som kan stå mål med de fornødne økonomiske investeringer, og forudsat, at der etableres rimelige overgangsordninger. Med hensyn til pladsforholdene vil Justitsministeriet endvidere støtte internationale initiativer, der går i retning af at undgå overbelægning i staldene.

Efter lovforslaget er kravene til udførelsen af operative indgreb blevet skærpet, idet alle operative indgreb, der kan påføre dyret lidelse bortset fra uvæsentlig smerte af forbigående beskaffenhed, skal udføres af en dyrlæge, medmindre indgrebet er uopsætteligt.

Lovforslaget skaber mulighed for, at det generelt kan forbydes private at holde visse dyr.

Reglerne om handel med og opdræt af dyr foreslås skærpet. Efter den gældende dyreværnslov kræver erhvervsmæssig handel med dyr fra butik eller andet fast forretningssted politiets tilladelse. Efter lovforslaget skal kravet om tilladelse fra politiet udvides til at gælde al erhvervsmæssig handel, uanset hvorfra den drives, og til også at omfatte erhvervsmæssigt opdræt af dyr. Undtaget herfra er dog dyr, der holdes til landbrugsformål.

I lovforslaget er der foreslået en forenkling og effektivisering af reglerne om tilsyn. Der er bl.a. pålagt dyrlæger en anmeldelsespligt til politiet, såfremt de bliver bekendt med uforsvarlig behandling af dyr, ligesom reglerne i forbindelse med aflivning af et tilskadekommet eller sygt dyr er blevet forenklet af hensyn til dyrene.

Samtidig er der givet mulighed for, at politiet kan få adgang til dyrehold uden retskendelse, når der foreligger mistanke om, at et dyr behandles uforsvarligt.

Som led i de samlede bestræbelser på at skaffe bedre værn for dyr foreslås oprettet et nyt organ, Det Dyreetiske Råd, som et rådgivende organ under Justitsministeriet i dyreetiske spørgsmål. Rådet skal ud fra en etisk vurdering følge udviklingen inden for dyreværn og stille forslag til justitsministeren om ændring af dyreværnslovgivningen.

For at styrke dyreværnsorganisationers indflydelse på den fremtidige dyreværnslovgivning foreslås indført en bestemmelse om, at dyreværnsorganisationer skal have lejlighed til at udtale sig, inden der fastsættes administrative regler.

Endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse om ophævelse af revisionsbestemmelsen i dyreforsøgsloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Engell):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af konkursloven. (Postspærring).

(Lovforslag nr. L 49).

Lovforslaget har til formål at lovregulere spørgsmålet om postspærring under konkurs.

[Justitsministeren]

Forslaget bygger på en udtalelse, som er afgivet af Justitsministeriets konkurslovsudvalg den 30. november 1989.

Efter reglerne i konkursloven mister en skyldner, der erklæres konkurs, retten til at råde over sin formue med virkning for boet, og skifteretten har pligt til at tage de nødvendige skridt til at sikre, at skyldneren ikke foretager uberettigede dispositioner. Som følge heraf træffer skifteretterne i praksis ofte bestemmelse om, at skyldnerens post skal omadresseres til den midlertidige bestyrer eller kurator. For så vidt angår selskaber m.v., som går konkurs, følger det af selskabsretlige kompetenceregler, at posten altid skal omadresseres til bostyret efter konkursdekretets afgivelse.

Postspærring har i praksis vist sig at være et nødvendigt led i konkursbehandlingen. Formålet med postspærring er først og fremmest at sikre, at alle aktiver og passiver, som er omfattet af konkursen, bliver inddraget under bobehandlingen, og skifteretternes erfaring viser, at bostyret rent faktisk ofte i kraft af postspærring får fat i værdiforsendelser og oplysninger om aktiver og passiver, som man ikke af skyldneren eller på anden måde er blevet gjort bekendt med.

Konkursloven indeholder imidlertid i dag ikke særlige regler om postspærring.

Lovforslagets hovedindhold er følgende:

Det foreslås, at skifteretten skal kunne træffe bestemmelse om postspærring, når det findes at være af betydning for boets behandling.

Som et naturligt led i de retssikkerhedsgarantier, som bør opstilles for skyldneren, foreslås endvidere, at bestemmelse om postspærring skal træffes i et retsmøde, som skyldneren er tilsagt til. Skyldneren vil kunne kære skifterettens afgørelse til landsretten enten straks eller senere.

Er der truffet bestemmelse om postspærring, skal midlertidig bestyrer eller kurator efter forslaget have ret til at åbne al post, som ikke åbenbart er boet uvedkommende. Hvis midlertidig bestyrer/kurator åbner et brev, der viser sig alligevel at være privat, må den pågældende ikke læse det. Det foreslås endvidere, at post, som ikke vedkommer boet, skal udleveres til skyldneren så hurtigt, som det er praktisk muligt.

Det foreslås desuden, at skyldneren skal have ret til at være til stede, når posten bliver åb-

net. Skyldneren skal altid have besked om tid og sted for åbningen. På denne måde får skyldneren mulighed for personligt at sikre sig, at alt går rigtigt til.

Endelig foreslås det, at postspærringen skal ophæves, når grundlaget for den ikke længere er til stede. Dette indebærer, at bostyret – således som det også følger af almindelige principper for tvangsindgreb – har pligt til løbende at overveje, om postspærringen fortsat har betydning for boets behandling.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af sømandsloven. (Sømands ret til fratreden ved krigsfare m.v.). (Lovforslag nr. L 50).

Jeg skal i øvrigt henvide til lovforslagets tekst og til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Duetoft (CD):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sanktionerne over for Sydafrika. (Beslutningsforslag nr. B 10).

Jeg skal i øvrigt henvide til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre:

Spm. nr. S 53

1) Til undervisnings- og forskningsministeren af:
Arne Nielsen (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for i folkeskoleregi at styrke basisfagene (bl.a. dansk og matematik), der stadig undervisningstidsmæssigt udhules af et øget antal undervisningsopgaver af socialpædagogisk og fagligt indhold, som ikke er skemalagte?«